

Передплата	
на «РУСЛАНА» вносити:	
в Австрії:	
на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.
За границею:	
на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодиноким число по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят з год. 5-їй пополудни.
 Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиция місцева в Агенції Ландовского в пасажі Гавемана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаций неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Маячене кн. Ліхтенштайна.

Вишнурований князь і zarazом член посольської палати, Альойс Ліхтенштайн, уважає себе з давна політичним австрійським авгуром. Не могути добити ся визначного становиска ні межи консервативною німецькою шляхтою, ні межи плебейськими німецькими сторонництвима, кн. Ліхтенштайн пристав до антисемітів. Католицизм і амбіция кинули єго туди, як не меньше і та надія, що посеред антисемітів він відиграє ролю «червоного» князя. Колись кн. Ліхтенштайн, деручись в гору, думав вийти на верх тим, що заявив ся рішучим захитником чеського державного права. На сю тему держав він навіть в 1886 р. добре обдуману і добре на память витверджену річ в віденським парламентам. Колиж відтак зрозумів, що сею стежкою не зайде далеко, став він від разу Катоним і понав в табор антисемітський, котрий наділив єго зате мандатом радника міста Відня.

Мимо того не можна кн. Ліхтенштайнови відказати дару видумування нових політичних концептів. Кн. Ліхтенштайн є оригіналом, білим круком межи німецькою шляхтою і любуєсь в оригінальних помислах. Ми скривдили би єго, як би не подали до ширшої відомости єго найновішого політично-державного концепту, котрим кн. Ліхтенштайн пописав ся на днях в «Deutsches Volk»-blatt-і». Концепт сей зміряє до того, щоби гр. Тун рішив ся вже раз сполучити всі альпейські краї яко чисто-німецькі (???) в одну адміністраційну цілість і — з всіх соймів тих країв коронних витворити один генеральний сойм німецьких альпейських країв.

Щоби зрозуміти сю високу, а для Австрії єдино-спасенну мисль, подамо дещо з статі кн. Ліхтенштайна. Він править:

«Ми не боїмось, щоби нас Німців повалено на землю, хоч би ростучий вплив славянських сторонництв на центральне правительство ще більше зміг ся. З сего впливу не вийшло би нічого другого, як те, що теперішня борба продовжалась би в безконечність. Скільки ми Німці при сїм тратимо, зрозуміє кождий, хто знає, що теперішня конституция не хоронить судетських Німців а нас, Німців альпейських, спинає, щоби ми наші національні справи самі порядкували і боронились проти наших противників (Славян альпейських). Альпейські Німці не мають проте ні найменшої причини, удержувати або виразнійше сказавши: консервувати теперішний стан. Противно! Ми Німці Долішньої Австрії, Стирії і Тиролю мусимо стремити до того, щоби нам звернено національну самоуправу, щоби опять стали панамі в нашій хаті. Через те ми наберемо більше відпорности, як не будемо наші сили роздроблювати в поодиноких альпейських соймах, а сполучимо ся в одну цілість, котрої слово заважить на важках при всяких державних питаннях. Наш поклик мусить гласити: генеральний сойм німецьких (?) альпейських країв. Генеральний сойм з повною самоуправою в національних справах, так, щоби ми мали право рішати о язиці в наших школах

і урядах і відповідно нашій німецькості лише німецький язык там увести. Як сю справу полагодимо, то і легше прийде ся нам рішити справу чесько-німецьку, обмежену лише на судетські краї. Най при тім ніхто не думає, що ми не хочемо подбати про судетських Німців. Ми поставимо правительству услівє, що лише тоді призволимо на зміну конституції, як та конституция запоручить судетским Німцям свободний розвій і ненарушимість їх території.

Се єсенция концепту кн. Ліхтенштайна. Она зрозуміла кождому. Кн. Ліхтенштайн хоче, щоби правительством призволило на беззглядну і безпощаду германізацію альпейських країв, а притім жадає також повної запоручки для німецького елементу в Судетах. Mein Liebchen, was willst du noch mehr? — можна би спитати кн. Ліхтенштайна, а притім засміятись. Національної смерти Словінців, Хорватів та Італіянців домагає ся вишнурований князь, щоби був ласкав призволити на зміну конституції, про котру то зміну на разі ще ніхто не говорить. Давним способом забув лише кн. Ліхтенштайн вичисляючи альпейські коронні краї, вчислити Каринтию, Країну, Горицу, Істрию та Сольногород. Але з домаганя єго о генеральний сойм всіх альпейських країв виходить ясно, що він мав на думці панованє Німців і над сими краями.

Ми нашу статью надписали «Маячене кн. Ліхтенштайна». В тій написі криє ся і суд наш о сїм державно-політичним концепті кн. Альойза.

Синдикат Драйфуса.

Ми не входимо в питанє, чи военний суд Франції засудив капітана Драйфуса за шпіонажу в кор.єсть Німеччини на певних основах або документах, чи лишень на неясних, імовірних здогадах. Се питанє можна би аж тоді рішити зовсім предметово, як би відповідні акти подано до прилюдної відомости. Нас обходить лише дивна проява, що справа Драйфуса безнастанно виринає у Франції і що жадне правительство не має на стілько відваги, щоби з сєї справи «дєрти тайну і тим факт подати французькому народови в повній наготі. Нас обходить і та проява, що під впливом справи Драйфуса упадають кабінети, а навіть і теперішний мов-то радикальний кабінет Бріссона захитаний.

Здавалось, що річ міністра війни, Кавіняка, держана в парламентам французьким перед несповна трина тижнями, прояснить всю тайну з Драйфусом. Кавіняк навів два документи, на основі котрих засуджено Драйфуса. Річ сю приняла посольська палата з одушевленєм до відомости, а звісно, що в палаті тій перевагу мають радикали, отже самі Катони. Коли Франция обходила річницю збурєня бастилі (14. липня) а президент републики з Кабіняком в одній повозці їхав до Лондан на військову ревію, публіка витала Кавіняка опять з одушевленєм, чим і подала доказ, що вірить виводам міністра війни в парламентам в справі Драйфуса. А мимо того справа Драйфуса стоїть заєдно на дневнім порядку, а на днях радикальні дневники парискі кинулись з цілим завязєм на радикальний кабінет і радикального Бріссона.

Деж шукати за причиною вічної борби

дневників проти военного суду і поодиноких кабінетів? Причина не лежить так глибоко, щоби єї не можна догадати ся. Причиною є ся обставина, що у Франції побіч президента републики, кабінету, судів і обох палат парламента істнує ще одно правительством, а сим правительством є синдикат Драйфуса. Сей синдикат править тепер Францією, бо в него є гроші жидівських банкирів, не виймаючи Ротшильда; в руках єго находить ся переважна часть праси, синдикат сей має в кождій сфері і в кождій бранжі своїх людей, він настроює опінію публічну немов катаринку і він на ділі сильнійший від правительства. Не помогла проте Бріссонова рішуча річ Кавіняка. Праса сказала: так не є, Драйфус невинуватий, подала все те до відомости європейської праси і змусила Кавіняка до того, що він грозить вже дімісією, наколи радикальна праса не залишить дальших нападів на него яко міністра війни, отже того, котрий мусить стати в обороні чести военного суду, що Драйфуса засудив за шпіонажу. Праса ся довела до сего, що в нїдрі кабінету прийшло вже до роздору межи міністром справедливости Сарієном а Кавіняком та що Бріссон, шеф кабінету, нагло занедужав немов би на передодні дімісії цілого кабінету. Повтаряті голоси французької праси на тему Драйфуса, се діло невдячне. Єсенция замітів єї лежить в тім, що документи, на котрі покликав ся Кавіняк яко на документи, на підставі котрих военний суд засудив Драйфуса, суть підроблені, а то Естергазим і панею Пей. Ті дві личности вже велїв увязнити Сарієн. Але синдикат Драйфуса уважає се недостаточним, кажучи, що правительством намірило лише відограти нову комедию, щоби відтак сказати: Естергази невинний і т. д. Синдикат Драйфуса кидає при тім болотом на всіх, хто би поважив ся проти него вступити. Веї мусять бути понижєні і обезчещєні. Один Драйфус представлений яко неповинна жертва военного, сторонничого суду. Який копець возьме ціле діло? годі предвидіти. Франция зворушена. Давнійше мала скандаль панамський, нині аферу Драйфуса. Правительством в клопотах, бо точне розкритє вини Драйфуса скомпромітувало би найвисші військові і дипломатичні сфери європейської Німеччини.

Вісти політичні.

Орган Діпавлього, N. Tir-1 r Stimmen, заручає, що внутрішнє положєнє не є так критичнє, яким єго представили чеські дневники. Сей голос о стілько важний, що появил ся в часі, коли бр. Діпавлі зіткнув ся з гр. Туном на віденській конференції. З тої причини і потуємо єго.

Праса німецька так коментує переговори гр. Туна з клубом католицьких людювців. N. fr. Presse каже: Правительством випрацює тепер нові начерки до языкового закона і почне відтак нові конференції. Vaterland пише: Провідники кат. людювців не висказали своїх поглядів на основні «начерки». Взагалі конференция не написала. Вислідок негатиный. Рішенє спочиває тепер в руках правительства. Оно повинно однакож з дороги переговорів зійти на дорогу діланя. Vaterland полемізує також з ліберальними дневниками, котрі кажуть, що гр. Тун до рішення справи чесько-німецької без потреби запросив католицьких людювців. Гр. Тун — каже Vaterland — не зробив сего з власного почину, а пішов за указкою лібералів, котрі як-раз домагали ся,

щоби гр. Тун покликав на конференцію і клуб Діпавлього. I D. Volksblatt провірює, що вислідок сеї конференції був негативний. Католицкі людовці не дали ніякої позитивної заяви, піднесли лише конечність знесеня язикових розпоряджень. Гр. Тун мав на се відповісти, що §. 14 буде мабуть більше в роботі, ніж дотепер. Натомість другі дзєвники хотять знати, що бр. Діпавлі згодив ся на «основні начерки». Здає ся, що єя послїдна вість подана лише на те, щоби Gemeinbuegenschaft мала підставу до «визкурюваня» католицких людовців. Grazer Tagblatt подає в кінци яко річ певну, що гр. Тун видасть небавом язиковий закон для Чехії на основі §. 14, а в Мораві задержить язикові розпорядження бар. Гавча. Сим припеволить він Німців, щоби справу язикову на Мораві як найскорше управили дома посредством перманентної комісії язикової, вибраної моравским соймом. Бар. Хлюмецкий мав згодитись на те.

Голова чєского клубу, др. Енгель, так пише в «Hlas-í od Blanika» про найновіші переговори: Німці дали гр. Тунови відповідь відмову. Нас не заскочила єя відмова. Ми предвиджували, що furor teutonіcus не спосібний, розумно і річево думати. Оно розніжило і розпестило Німців. Не дивниця проте, що німецка гординя зросла. Як так дальше піде — що для нас рівнодушне, — то в кінци повага правительства потернить дуже. Нам нічого не стане ся. Ми домагаємо ся лише справедливости. Нині поділити гр. Тун Чехію на пять областей. Щож в тім криє ся? Як гр. Тун ступить ще о один крок в сторону до Німців, то готов їм признати вже територіяльний поділ. Але і се би ми перенесли, як би гр. Тун умів бути безвзглядно справедливым і чєским областям дав ті самі права і прерогативи, які намірив дати німецкій области. Друга справа така: Наколи гр. Тун ділить Чехію на язикові области і то на основі послїдної переписи людности, то найжеж пильно дивить ся, чи єя перепись була справедлива? Сего най не спускають з уваги делегати чєскі.

Екзекутивний комітет Молодочехів, що зібрав ся ще 15. липня в Празі, рішив — як ми вже донесли — переслати гр. Тунови пропамятне письмо. На дньх предложив сеї комітет се письмо до одобреня чєскій шляхті і узискав апробату. В сїм письмі має бути сказано, що Чехи не могли би згодити ся на дальші уступства в користь Німців. Так привайменьше кажуть Narodní Listy Грегра. Сеї орган каже також, що гр. Тун нараджує ся з сторонництвами правиці над питанем, які розпорядження можна би і потреба видати ще на основі § 14?

«Deutsche Volksboten» подають до відомости, що на дньх розвязав ся екзекутивний комітет німецких поступовців, що з Праги кермував опозицією. Управа комітету вишвила вже секретареві комітету, д-рови Батці, місце і вивнесла ся з льокалю, в котрім відбували ся засіданя. Вносити можна би з того, що поступовці скапітулювали перед німецкими радикалами. Другі дзєвники заперечують вість, подану через «Deutsche Volksboten».

Краківска Реформа дала остру відправу пештєнському Нілар-ови за статью, в котрій сеї орган мадярских шовіністів завзивав Мадярів, щоби они подали долитавским Німцям помічну руку до привєрненя гегемонії німецкої над австрійскими Славянами. Реформа каже, що Мадри в сеї спосіб хотять ратувати себе перед повєнію славяньскою, котра для них грізнійша, ніж для австрійских Німців. Славяни австрійскі сполучили ся в одну цілість не на те, щоби давити Німців, а лише в тій цілі, щоби видобутись з зависимости німецкої.

Ost-utsche Rundschau має жнива. У передовій статі, надписаній «Ми і Галичина», каже редакція, що плоди 25-літньої автономії Галичини обявили ся нуждою, рознукою селян, розрухамп і станом облоги. Розрухи ті ще не покінчили ся. Они повторять ся ще в осєни, а тоді звернуть ся не лише проти жидів але і проти шляхти. Відвічальність за те все паде — на правительство, котрі занедбали заняти ся Галичиною. Галичину треба було зовсім відділити від Долитавщини, не дати їй ніякого впливу на справи державні, обійти ся з нею як з кольонією, вислати туди маси війська з військовим гу-

бернатором, обсадити уряди Німцями і взяти весь край в залізни руки. Зелізна рука повинна була звернутись головно проти жидів-лихварів. Німці взагалі повинні були вже давно завести європейский лад в варварській Галичині, взятись самі за будову залізниць, доріг, шкіл, регуляцію рік і т. д. Сямчасом обійшлись Німці з Галичиною зовсім нерозумно. Они наділили єї автономією і допустили до того, що Азєстрия стала нині кольонією Галичини і білого вірла. Адміністрація Галичини значить одно, що анархія. Галичину треба оголосити яко «Reichsland».

Золя виїхав і не виїхав з Франції. Як виїхав, то або до Брукселі, або до Женєви, або до Норвегії, до поєтів Ібзєна або Бернзона. Такі баламутні вісти наспіли нині з Парижа, хоч Париж лежить в Європі. Імовірно однакож, що Золя утік, щоби не попасти в Іванову хату. «Аврора», орган засудженого з Золею редактора Перре, подає яко позитивну вість, що Золя стане перед трибуналом в жовтні і предложить єму докази на свою оборону.

«Новое Время» заручає, що недавна гостина князя болгарского в Синаї у короля румунского була актом вдячности за те, що румунскі війська під Плевною допомогли до освободженя Болгарії. Крім того зїзд сеї є порукою удержаня status quo на Балканах. Сполучєні балканські держави зможуть успішнійше розвивати ся в мирі, ніж в непевній ситуації. Рахунок свій в Македонії мусять они вирівнати в мирній дорозі. Росія повитала се зближенє балканських княжєств симпатично.

З Вашингтону доносять до Лондону, що мир межи Америкою а Іспанією лежить ще в далєкїм полі. Америка не може стати посеред дороги. Она мусить покінчити акцію освободженя Антиль зїзд власти Іспанців. Она не може вдоволити ся занятєм одної провінції на Кубі. Гаванна з генералом Блянко мусить перед тим капітулювати, заким Америка могла би вдати ся в мирові переговори з Іспанією. Також і Порторіка судьба мусить бути рішена. В виду однакож того, що запяте Гаванни може проволічи ся аж в пізну осєнь, імовірно, що воєнна акція буде продовжати ся.

Цєрвери находить ся тепер в Аннаполіє в полудневій провінції Сполучєних Держав. Прочі заповнені моряки находять ся в Портсмавті.

З Мадриду доходить вісти, що всі сторонництва, роз'ярені виїмковим станом, лучать ся в одно проти правительства.

НОВИНКИ.

— **Тільки по руски.** Рада громадска в Васичині, в повіті рогатинськїм, ухвалила зі всіми властями, цїсарскими і автономічними, переписуватись лише руским язиком і письмом.

— **На курсах приготовляючих** до іспиту видлового для учителів шкіл народних, курсах заїніціованих товариством педагогічним, педагогії і дидактики учити буде др. Александер Скурский, математики і фізики Василь Тисовский, історії природи Володимир Шухевич, геометрії і рисунків Юстин Головацкий. Управителем курсів є др. Александер Скурский, адміністрацію буде вести п. Тисовский.

— **Іспит зрілости в жіночій семінарії учительській у Львові** відбув ся під проводом радника шкільного д-ра Сев. Двієтряньского в часі від 17. червня до 13. липня с. р. Іспит здавало 57 учениць звичайних і 102 екстерністок. Із звичайних учениць здало 37 з відзначєнем, 18 з добрим поступом а 3 дістали поправку; з екстерністок здало: 15 з відзначєнем, 58 з добрим поступом, 16 дістало поправку а 13 не здало. Язык викладовий руский і польскій признано 53 ученицям звичайним і 4 екстерніткам, а язык викладовий лише польскій одній ученици звичайній і 69 екстерніткам.

— **Іспит зрілости в гімназії станіславській** відбув ся під проводом інспектора Ів. Левицкого від 9. до 18. н. ст. липня с. р. До іспиту зголосило ся 43 учеників звичайних і 3 екстерністи. Русинів здавало іспит 14, а здало 12, а то: Амвр. Андрухович (з відзн.), Вас. Баран, Ом. Баран, Тит Євг. Бурачинський (з відзн.), Мих. Ястремский, Йос. Кульчицкий, Ів. Лотоцкий, Ів. Луцкий, Плятон Лушпинський (з відзн.), Юл. Олесницький, Олекс. Павляк і Брон. Стахевич; один дістав поправку а один відступив. З Поляків і жидів здали: Ів. Амірович, Ігн. Атяс, Авраам Айльфорт, Ісаак Айльфорт, Мойсей Гольд, Фр. Гомбеш, Макс. Кальмус (з відзн.), Натан Канер, Осія Кляйнфельд, Мєч. Костецкий, Людв.

Кішеповский, Николай Володимир Квасневский, Стан. Маєвский, Йосиф Маєр, Мендель Пляцкер, Ант. Плютинський, Ал. Романовский, Мойсей Зальц, Нєємія Шехтер, Густ. Швайнер (з відзн.), Мар. Слоньский, Габр. Сокаль, Рудольф Сокаль, Каз. Струтинський (з відзн.), Кар. Войціховский, Шим. Голліш, Айзик Ерліх; чотири дістали поправку а один відступив. — Загалом всіх здало 39 (між тими 6 з відзначєнем), 5 дістало поправку а 2 відступили.

— **Реформу калєндара в Росії** пропонує з початком 20-го столітя якийсь Войков в «Дзєвнику варшавськїм». Реформу можна б перевести в той сам спосіб, що в Швеції, де перший дєнь 1701. року узнано яко 12. сїчня, або також як в Швайцарії, де в 1753. році опущєно послїдні дні лютого. Є ще иньший спосіб, а іменно, знєсти роки переступні; прибудє через те що 4 літа один дєнь і рік 1956. буде вже однаковий для нового і старого стилю.

— **Рєчинець виміни срібних гульдєнів**, котрі або в наслідок передїравленя або з якої иньшої причини втратили приписану вагу, міністерство скарбу продовжило о один рік т. є. до 15-го липня 1899.

— **Непорозумінє між коронованими головами.** Одна з монахійских газєт подала була сим дньми вельми сензацийну вість о якїмсь острим виступленю німецкого цїсаря супротив одного з пануючих князів німецких. Зразу був погляд, що то німецкій цїсар виступив так безцеремонійно супротив князя-реєнта баварского. Тепер же справа роз'яснила ся; показало ся, що то прийшло до конфлікту межи цїсарєм Вільгельмом а реєнтом князівства Ліппє, гр. Ліппє-Бістерфельд. Що-до реєнтії в князівстві Ліппє настав буд недавно тому спір, котрий остаточно за посередництвом саского короля Альберта залагоджено в той спосіб, що побідив теперішній реєнт, а шурин цїсаря кв. Адольф Шавмбург-Ліппє мусів уступити з реєнтії. Теперішній князь-реєнт чув ся тим уражєним, що офіцири залози в Детмольд не салютували єго дітям і з тої причини завівзав до себе командуючого генерала та зробив єму за то докір. Генерал відповів, що не є обовязаний слухати князя реєнта, але начального вождя армії, цїсаря. Тоді князь-реєнт написав письмо до цїсаря Вільгельма, в котрім зажадав, щоби командуючий в Детмольді генерал приказав залозі в Детмольді салютувати дітям реєнта урядово і титуловати їх «світлостямь» (Durchlaucht). На то відтелеграфував цїсар: «До реєнта князівства Ліппє-Детмольд. — Мій генерал одержав приказ віддавати реєнтови то, що реєнтови належить ся, а поза то нічого більше. Впрочім випрашаю собі тов, в якїм написано лист до мене. — Вільгельм II.» — Реєнт князівства Ліппє поручив євому репрезєнтантови в Раді звязковій вєсти з сеї причини жалобу до Ради.

— **Конкурс.** В інтернаті рускої Бурси Стрийскої може найти в слїдуючїм році шкільним трицять питомців учеників шкіл середних і IV-ої класї школи народної цілковите приміщенє за місячною оплатою 15 зр., котра однакож в случаю ноторичного убожєства а заразом доброго поведєня в науках може бути знижена.

Рефлектуючі о прийняте своїх дітїй родичі мусять вписати ся в члєни товариства (вкладка річна 3 зр.) і мають вєсти свої поданя найдальше до 31. н. ст. липня на руки проф. Юліана Костецкого, а яко прилогу залучити: 1) декларацию, котрою зобовязують ся до оплати умовленої квоти з гори; 2) сьвідоцтво убожєства, єли просять о зниженє оплати; 3) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку і 4) 20 кр. на рекомандовану відповідь. Ученики, що були сєго року в інтернаті, мають першєнство і ті мають предложити лишє декларацию. Привяті питомці мають мати достаточне число біля і то значєного, дві пари обуви, ковдру, подушку, зложити при вступі 1 зр. за знищенє інвєнтаря, 50 кр. до 1 зр. на средства наукові і 2 зр. на пранє.

— **Комерс гімназияльних матуристок.** Десять абітурієнток, котрі в жєньскій гімназії у Відни зложили іспит зрілости з добрим поступом, устроїли собі подібно як і їх мужєскі товариші зараз по матурі комерс і запросили на него директора гімназії Ганнака з всіми профєсорами. Перед комерсом видано після відєньского звичаю матуральну єдинодзєвницю. Находить ся там між иньшими шкільний регулямін, нормуючий відносини учениць до профєсорів. Ото кілька єго параграфів: §. 2. Ставляти учениці недискретними питаннями в таке положєнє, в котрім могло би здавати ся, що не навчили ся лекції, дуже строго заборонєно. §. 3. Профєсори мають заховувати ся супроти учениць з як найбільшою єлєганцією. Відносить ся то передовсім до профєсорів языка грецкого. §. 4. Єли профєсор перешкаджає учениці непотрібними питаннями, повинєн одержати строгую нагану, а як не поправить ся, consilium abeundi. §. 5. Кождий профєсор, котрий позволить собі на якийсь неумістний жарт, дотикаючий обєагу відомостей учениці, має заплатити 50 кр. кари. §. 6. Профєсори мають виходити з клася точно на чвєрть години перед ударом дзвінка і т. д.

— **Пімста на лихвари.** Підпоручник піонірів в Перемишлі Густав Штумп мав грошеві зносини з лихварем Гопфінгером, котрий оперував в кругах військових. Штумп завинив остаточно Гопфінгеру 25 зр., о котрі той допоминав ся картами кореспонденційними, а вкінці відвіс ся до команди полку. Позаяк довг був поручений словом чести, полк велів Штумпови полагати справу до 19. липня с. р. В понеділок о годині 11-ій в ночі вийшов Штумп з свого помешканя під ч. 40. при ул. Сьвятоіванській, прикликав фіякра і казав візникови чекати на себе перед каменницею ч 67. ул. Третього Мая, де мешкав Гопфінгер, а сам удав ся пішки. Коли Штумп вийшов до помешканя, Гопфінгер разом з жінкою сидів при столі. Штумп вичислив на стіл 25 зр. і зажадав звороту скришту довжного а також поквітованя. В хвили коли Гопфінгер зачав писати квіт, Штумп з револьвера випалив до него в ліве ухо. Гопфінгер повалив ся на місце трупом. Штумп вибіг на улицу, всів до чекаючої на него повозки і велів завезти ся до дому. Тут спокійно з книжкою в руці, чекав на дальші наслідки. По годині прийшов дижурний офіцер 77 полку піхоти і приарештував Штумпа.

— **Царський дар.** До Варни прибув оноді російський корабель з дарунком від царя Николая, призначеним для болгарского народу. Цар велів вибрати зі складів двірських театрів в Петербурзі і Москві цілковиту костюмову виправу до 100 театральних штук і жертвує її Болгарам. Пересилка числить не менше як 8.700 поодиноких штук і представляє вартість 60.000 рублів. Окрім куліс, пересилка містить всьо, що потрібне до виставленя на сцені тих штук. Каталог дарів становить цілу книгу. Болгарске правительство наміряє виставити в Софії осібний будинок на поміщенє жертвованих предметів.

— **Злочин чи випадок?** В Курові, півтора милі від Нового Санча, прийшло в суботу 20 женців до тамошної коршми, де всі випили за 40 кр. горівки, котрої діланє оказало ся убійчим. Небавом потім один хлоп в дорозі упав з мосту до ріки і убив ся на місці. На всіх прийшла якась страшна хвороба і ходять як отуманені. До Курова приїхала судова комісія і зарядила слідство.

— **Хитрий пройдисьвіт.** Дня 24-го червня появил ся в Миліятині старім купець. Пішов насамперед до п. Богдана і торгував реальність Миліятина нового, котра має 40 моргів поля і сїножатя та й склеп Колька голієць-ого. Згодили ся за 17 тисяч зр. П. Богдан владував ся, гостив купця через два дні і їздив з ним в своїм повозі та й показував сму границі. Селяни з Миліятина старого і міщани з місточка Миліятина нового довідали ся о тім і пійшла чутка за нового дідича. Дідич новий, не могучи вже нічого більше користати з пана, пізнав ся з одним міщанином і говорив, що буде з его дочкою женити ся. Міщанин утішив ся, що его дочка стане дідичкою, і також справляв гостину через два дні. Купець позичив ще у него 20 зр., бо ніби не мав дрібних грошей, а соток шкода міняти, аби не розлізли ся. Потім прийшов купець до Миліятина старого до крамниці «Просьвіти» міняти 5 зр. Там були господарі, а він розказував їм, що за дідичтво дав 10 тисяч завдатку а поїде до Львова до контракту, то 7 тисяч має додати; до костела казав, купити за 600 зр. дзвін. Один газда, що носить ся по шляхотски, пізнав ся з ним, а купець позичив і у него 25 зр., бо не мав дрібних. Потім купець пив з ним цілий день в коршмі, а переночувавши, хотів, щоби газда завіз его до Задвіря до поїзду, бо поїде до Львова робити контракт з паном. Газда відвіз, але на двірці зажадав зверненя довгу. Однак купець гроші пропив та й не мав віддати; казав, що пійде до стражника позичити; але газда его не покинув а пійшов за ним. Купець прийшов під ліс і далі в ліс драла! Газда, видячи, що має діло з обманцем, догонив его, привіз за карк до фіри тай привіз до дому. Там его зревдував, знайшовши при нім ще 11 зр. і віддав его до суду. По селі пійшов сьміх, що той «дідич» їздив з паном в новозі та й двох людей ошукав, а тому газді, що у него ночував, полишив «немилях гостей»...

— **Циган Pigo.** Голосною була в своїм часі історія утечи цигана Pigo з княгинєю Чімей. Любезна та пара волочила ся довгий час по різних європейских містах, а коли забракло їм гроша, пустили ся на «артистів» і стали понисувати ся по більших кнайпах своїми продукціями дуже сумнівої вартости. Виступи княгині були назвіть дуже «свобідні», так що в деяких містах поліція мусіла їх заказати зі взгляду на публичну моральність. На днях перед судом в Капосварі на Угорщині відбула ся перша «судова авдиєнция» в справі розводу «циганського

барона» пана Pigo, котрий — як звісно поклав свою законну жінку, циганку, для розлюбленої в нім княгині. Бідна женщина лишила ся з дитиною в нужді. На двірці капосварекім чекали на прибутє цигана тисячі людей, меж ними багато циганів, котрі висідаючого з купе І. класи авантюрика повитали свистами і криками. Pigo оказав в суді нечувану переворотність, бо на умотивованє своєї жалоби вдумав собі байочку, мов то его жінка зраджувала з якимсь Рачом, що заперечили численні сьвідки. Трибунал по переслуханю обох сторін відложив виданє приговора до вересня.

— **Нужда серед артистів** найбільша в сьвітї є хіба в Лондоні. Оповідують на пр., що тамошні малярі стають рано і сповняють найпростійші услуги за дуже малою винагородою. Головним жерелом їх удержаня є мальовані на замовленя образки, що представляють дану хвилю, якусь сучасну подію, або щось подібного. Опісля, відкриваючи голову, обясняють намальовані образки прохожим і просять їх о який небудь, хотьби найменший даток. Не ліпше веде ся музикам, котрі надтягають до Лондону з різних сторін, щоби над Тамізою здобути собі славу і — кусник хліба. Але в 90 на 100 випадків мрії молодих адептів не здійснюють ся, зате отворяють ся перед ними понурі вигляди безнадійної дійсности і будуччини. Сьвітлі дипломи консерваторій, поручаючі листи, перші проби — тут до нічого, а голод зачинає заглядати в очи. Тоді стають артисти частими гостями домів гри, але з хвилею, коли там потратять навіть знаряди своєї нужденної праці (інструменти), що діє ся найчастійше, тоді не остає їм нічого иншого, як круженє по клубах і шинках, де за 9 годин пригриваня дістають 7 шилінгів. Наука музики також не оплачує ся в столиці Англії, бо Лондон посідає вже більше учителів як учеників, що хотять побирати лекції музики.

— **Дрібні вісті.** Наш земляк Микола Стефан Левицкий, артист опери львівської, заангажований на днях до правительственной опери варшавської. — Величезну дефравдацію на 8 мільонів франків викрито оноді в Білгороді в заряді сербских правительственных монополів. — Провідник давських соціялістів, член копенгагської ради міської, Голєн, за дефравдацію, сповнену на шкоду міста, дістав ся до вязниці з кількома спільниками. — З Битома на Висшім Шлеску доносять, що в копальні св. Павла під Морґенрот наступив вибух газу. З 26 гірників, що находили ся тоді в шибі, 25 понесло смерть на місці. — В перемискій касі хорих, а особливо в бюрках урядників Ретера, Шіфлера і Сенька Вітика, провідників тамошної соціальної демокрації, перевели власти дня 18. липня ревізію. Глядано за письмами, які мали ревідовані розширяти між робітниками. — Кс. Стояловский скликав загальний зїзд свого сторонництва на 14. і 15. серпня до Пешина. — Др. Вічковский, лікар зі Львова, одержав по габілітаційнім викладі на львівскім університеті *«in iam legendi»*. — Лев Крайчин з Устя руского погіб в Каліфорнії коло Пітебурга в копальнях вугля. — У Львові при ул. Сакраменток починають будувати новий будинок на поміщенє женської семінарії учительської коштом 150.000 зр.

— **Поправка.** У вчерашнім числі «Руслана» подано ошибно, що до рускої гімназії в Перемишлі записало ся з початком шкільного року 1897/8 учеників 334, замість 373 (+ два приватисти), що отсим простуємо.

Телеграми.

Відень. 21. липня. Вчора наступило отворенє засіданя прибочної Ради промислової під проводом міністра торгівлі Бернрайтера і в присутности міністра рільництва Каста. Міністер торгівлі в довшій промові обговорив будучу діяльність прибочної Ради промислової, котра в порозуміню з секцією рільничою буде запимати ся не лише справами промислу і торгівлі, але й взагалі справами заробковими, надто вихованєм, технічним приготованєм, врешті духовим і материяльним піднесенєм робітничої класи. Бєсїду міністра принято оплесками. Опісля промовляли Ляйтенбергер і Мавтнер. — В Віллях промовляв вчора о ситуації Штайнвендер. Переговори з ґр. Туном не доведуть до ніяких успіхів, хіба до взаїмних нападств. Основні начерки ґр. Туна, над котрим радили недавно

Німці на конференції, не існують для них більше. Німці скінчили з ними на завєжди. Скоро ґр. Тун видасть новий закон язиковий на основі § 14. і предложить его Раді державній до прийнятя, то відповідію меньшости буде: поставити міністрів в стан обжалованя і обструкція! На случай розвязаня парламенту при нових виборах вийдуть до нової ради ще численнійше радикальні елементи. Штайнвендер одержав востум довіря всіми голосами, окрім 8-ох. Голосували проти него Шенерерияни.

Париж. 21. липня. Перед судом в імени Золі станув вчора адвокат Ляборі і зажадав відложеня розправи, але суд не прихилив ся до сеї просьби. — Догадують ся, що Золя вїїхав до Люцерни (Швайцарія) до двох своїх приятелів. Звідтам удасть ся до Голяндії. Пізнійше має відвідати Бернзона в Норвегії.

Нью-Йорк. 21. липня. Провід над американською виправою на Порторіко обняв ґен. Брук. — Кореспондент ньюорского Worlda хотів бути присутний при розвиваню американської флотії і виліз на дах. Коли ґен. Шафтер велів его звідтам усунути, прийшло між ними до острої виміни слів, серед котрої кореспондент дав Шафтерови в лице. Кореспондента увязнено. — Відносини межі повстанцями на Кубі а Американцями дуже заострили ся. Американці оказують явну погорду повстанцям.

Мадрид. 21. липня. Ғен. Блянко доносить з Гавани, що капітуляція Сантхаґо де Куба відбула без его відомости. Ғен. Тораль буде за то потягнений до строгої одвічальности. — Ескадра Камари повернула вже до Іспанії.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові, стоваришеня зарєєстрованого з обмеженою порукою за місяць червень 1898.

I. Стан довжний:

1. Удїли членів	48.193 кор. 76 сот.
2. Фонд резервовий	3.139 " 30 "
3. Вкладки:	
а) стан на початку червня	345.021 к. 97 с.
б) вложено в червни	26.256 " 50 "
в) винято в червни	11.505 " 21 "
позістає з кінцем червня	359.773 " 26 "
4. Кошта спору	82 " 50 "
5. Сальдо процентів (побраних)	10.022 " 38 "
6. Дивіденда належна членам	825 " 95 "
7. Спеціальна резерва	318 " 47 "
Сума 422.355 кор. 62 сот.	

II. Стан чинний:

1. Цінні папери фонду резервового	2.997 " — "
1) Пожички удїлені:	
а) стан на початку місяця	387.346 к. 06 с.
б) удїлено в червни	23.450 к. — с.
в) сплачено в червни	5.904 к. 79 с.
Стан з кінцем червня	405.386 кор. 27 сот.
2. Готівка в касі з 30. червня	96 " 33 "
3. Льокації:	
а) в щадниці почтової (обороті чековім)	323 " 74 "
б) в цінних паперах	400 " — "
в) в иньших інституціях кредитових	11.215 " 82 "
4. Сальдо коштів адміністрації	1.936 " 46 "
Сума 422.355 кор. 62 сот.	

Членів прибуло 35, убуло —, отже разом з кінцем місяця червня 1898 членів було 1207 з декларованими удїлами 1247 в сумі 62.350 кор. Стопа процентова від вкладок 4½%, від позичок удїлованих 6½%.

Львів, дня 30. червня 1898.
Товариство взаїмного кредиту «Дністер».

Вино іспанське з Пепсиною,
Вино Condurango пептинове.

єдине средство против нестравности і диспенсії.
Ціна бутельки 3 корони.
Дїлає знаменито в нежитах жолудка і кишок.
Ціна 3 корони.

Головний склад в аптиці
164 172 —
Жигм. Рукера
під «Срібним Орлом» у Львові.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Table with 4 columns: Poїзд, до Львова, Poїзд, зі Львова. It lists train schedules with arrival and departure times and station names like Іцкан, Янова, Тернополя, Сокала, Рави рускої, Лавочного, Кракова, Брухович, Ярослав, Любачева, Козови, Грималова, Кракова, Янова, Іцкан, Підволочиск, Лавочного, Хирова, Борислава, Скольного, Калуща.

ЛЕВ НОВОСАД (практикант віденський) у Львові, ул. Крута ч. 7. виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах. Рівнож приймає репарації кальошів. — З провінції вистане старий оказ на міру. 126 70—140

Вже появилася з друку РУСКА КУХАРКА або Школа вареня по руски містить 41 знаменитих зуп. Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі венпрові і т. д. Байшоване шинок, роблене знаменитих кишок і ковбас і т. п. Мучні і яєчні страви Блиппи — Пиззи і т. п. Знамениті рускі пироги печені з сиром, кашустою і т. п. Роблене вкуєного набілу і т. п. Ціна 70 кр. По надісланю переказом 76 кр. висилає франко Друкарня народово Ст. Манецкого і Спілка, Львів. Готел. Джоржа.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженя домашнє, скот, господарські знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

»Дністеръ« вступив в 6-тий рік своєї діяльності з збільшеними фондами гаранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 вносить:

Table with 2 columns: Fund type and amount. Фонд резервовий 73.874 зр. 47 кр., Резерва премій 52.269 " 40 " 176.143 зр. 87 кр., Фонд основний 50.000 " — "

Виплачені шкєди до кінца 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи »Дністра« дуже уміркovanі. Услія обезпечєнь користні а шкєди ліквідують ся безпроволочно. Поліси »Дністра« приймає Банк красєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через »Дністеръ« в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гаранцію і видає поліси і квїти в рускім язїці.

Товариство взаїмного кредиту »Дністеръ«, стоваришенє з обмеженою порукєю, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцєю або порукєю двох відповідних рұчителів, до силати в ратах на 3 до 10 лїт і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 1/2%. Удїл членський вносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бутї і позичку дістати мже тільки член обезпечений в »Дністрѣ«. Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрєстностях і де нема близько агентів »Дністра«, приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

Новість! Новість! „Дальновид“ (законно охоронений)

Той дуже знаменито зладжений дальновид дає 10-кратне побільшенє, яке лучає ся тільки при польових далековидах. Над подив величава дальновидь!! Всюди незмірні успіхи!! Особливо в подорожах і на прогульках і т. п. Одна проба перевисить всякі ожданя. Ціна удивляючо низка лише 2-75 зр. (франко) в елєгантїм етїю. Висилає за надісланєм готівки, (також марками) або за послїплатою

C. SCHOLZ, Wien, II, II., Kleine Pfarrgasse 31.

Просїмо при замовленях покликати ся на нашу газету.

Идїає й відповідає за редакцію: Стефан Кульчицкий.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ приймає замовленя і посередничить в закупїї: Сьвітло церковне виробєт в фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика. Вино в бочках о 135 літрах, а то Самороднє почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції. Зї складів висилає: КАВУ по 5 кїл. посиликх почт. в цїні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спецїальнїсть по 12-20 франко ВІНО в 5 кїл. барїлках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Пшїні товари по уміренїх цїнах. 75-?

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильнїйше узгляднюванє артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Кн. І. В. Щурат: »Мої Листи (поезїї). — Кн. ІІ. Едгар По: Новелї (в перекладї Ів. Петрушевича).

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор. Видавець: М. Заячківский, Львів, улица Зибликєвича, число 34.

Herder'sche Verlagshandlung, Freiburg im Breisgau. — B. Herder, Wien I, Wollz. 33. Soeben ist erschienen und durch die alle Buchhandlungen zu beziehen: Преданіє церковное и русская богословская литература. Критическое сопоставленіє (по поводу критики на книгу »о церкви«). (Die kirchliche Ueberlieferung und die russische theologische Literatur. Eine kritische Gegenüberstellung [aus Anlass der Kritik des Buches „Ueber die Kirche“]). gr. 8°. (VI u. 584 S.) M. 4. Jeder, der sich für die Frage der Wiedervereinigung der Kirchen interessiert, wird nicht umhin können, das Erscheinen des vorliegenden russischen Buches mit Freuden zu beglüssen. Es beabsichtigt nachzuweisen, wie künstlich die Kluft ist, welche, nach der Meinung der russischen Theologen, die römische Kirche von denen des Orients trennt.

МОЛОДИЙ здібний помічник торговельний приїме місце під приступними услїями у Львові або на провінції. Адрес: ул. Пекарска ч. 53. Лаврїв В.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої у Львові, Ринок ч. 29., І. п. приймає ласкаві замовленя і виноує їх густо-206 ано і по приступних цїнах. 23-104 НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешчанє.

З друкарні В. А. Шийковського.